

Antonius onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Huis van God, huis van de buurt

Kerst in de Antonius

Bescherm elkaar
Verlicht elkaar
Versterk elkaar

Dopjes

Ergert u zich ook aan al dat zwerfvuil? Mondkapjes en plastic handschoenen zijn er de laatste maanden bijgekomen, maar altijd waren er al de vele blikjes en plastic flesjes. Daarom ben ik mee gaan doen met het sparen van plastic doppen, het help echt tegen voorname ergernis en je draagt een ietsie-pietsie bij aan de opleiding van geleide honden.

Laatst bracht ik 2 grote zakken met allerlei doppen naar de verzamelaar en hij kwam me tegemoet lopen: "gooi 't maar meteen in mijn auto, ik ben op weg naar de loods want Heinz heeft net twee vrachtwagenladingen met dopjes afgeleverd." Ongelooflijk, toch?

Kort daarop ging ik weer twee zakken met doppen wegbrengen

En weer kwam ik de een-handige meneer tegen die op weg was naar zijn loods; hij had net 72 zakken uit Dordrecht (!) binnen gekregen. Mijn ongeveer 20 dopjes per maand bleken een onderdeelje te zijn van een operatie die landelijk en zelfs internationaal is want ook in Brugge en Kranenburg sparen mensen mee; en al die dopjes en deksels worden gecontroleerd met een linkerhand want zijn rechterhand ontbreekt.

Het harde plastic wordt verkocht aan een bedrijf en de opbrengst gaat geheel naar de opleiding van geleide honden. Doet u ook mee? Inleveren kan vlak voor 10.00uur en na 11.00uur in de kerk.

Monique Leqlercq

**Hoop daagt vaak
onverwacht
of in het donker
van de nacht,
waarin een oud verhaal,
een warme hand,
een ster
ons telkens weer
de weg zal wijzen.**

Kris Gelaude

Wachten op het Licht

Dit jaar zag ik de eerste kerstboom al vóór half november, hij stond binnen bij mensen een paar huizen verderop. Eerst twijfelde ik nog even toen ik er langs liep: dat kan toch helemaal niet? Nu al?!

Maar ik had het goed gezien, vanuit hun huiskamer fonkelden mij rode, gele en oranje lichtjes tegemoet in jawel ... een prachtig opgetuigde kerstboom. Het gaf me een soort `eerste-kievitsei-gevoel'. Tenminste, ik kan me voorstellen dat iemand die het eerste kievitsei van het jaar vindt zich ongeveer zo voelt, net zo opgetogen.

Ik kan me niet herinneren dat ik in eerdere jaren oog had voor `de eerste kerstboom'. Dit jaar spotte ik hem ineens wel, blijkbaar waren mijn zintuigen meer gericht op kleuren en fonkeling, was mijn verlangen naar warmte en licht veel groter dan in andere jaren. De eerste versierde kerstboom leek precies van dit verlangen te getuigen. De bewoners van dit huis hadden gewoon niet meer kunnen wachten en hadden het licht en de warmte vast binnengehaald. En ook op andere plekken in de stad zag ik het gebeuren: veel eerder dan ooit daarvoor wa-

ren de straten en de huizen versierd met lichtjes, bomen, sterren.

Dit jaar leek de advent al vóór de advent te beginnen. Want, we wachten nu al zo lang: dat het Licht nu eindelijk komen mag!

Henrike van Riel

Wintertuin

We zijn nu halverwege de Advent, de periode waarin we vooruitkijken naar Kerst en naar het nieuwe begin. Zoals velen van u dat ook zullen doen, steek ik elke avond met aandacht een kaars aan. Een teken van hoop en van verbondenheid met de wereld om ons heen. Een kaars die ik 's avonds laat uitblaas maar die ik de volgende dag met precies dezelfde intentie weer aansteek. Alsof hij altijd is blijven branden.

De kaars staat voor het raam in een kamer die verder helemaal donker is. Soms zit ik er gewoon even stil naar te kijken. Elke avond is weer datzelfde vriendelijke licht. En dan,

op een moment dat ik het niet verwacht, wordt dat kleine lichtje opeens opgenomen in het volle maanlicht. De maan die, zonder dat ik er om vroeg en zonder dat ik er ook maar aan dacht, opeens het kaarslicht aanraakt en de kamer verlicht. Alsof de verborgen aanwezigheid van God heel even gestalte krijgt.

Het licht is een oud symbool dat niet is weg te denken. Een symbool dat door velen, overal in de wereld, wordt gekoesterd en bewaard. Wanneer we iets bewaren, is dat vaak om een herinnering vast te houden. Maar het bewaren van dit

oude lichtsymbool in de Advent heeft juist met de toekomst te maken, met wat je verwacht, wat je achter je laat, met het nieuwe en hoe je daaraan bij kunt dragen. En ik denk daarbij aan wat Jezus zei tot zijn leerlingen: "jullie zijn het licht in de wereld, zichtbaar als een stad boven op de berg, als een lamp op een standaard die het huis verlicht".

Overal lichtjes in onze donkere wintertuin, die laten zien dat de tak opnieuw zal uitlopen en de struik opnieuw zal bloeien.

Cecile Kuijpers

Ik herinner me nog goed hoe we vroeger op Kerstavond met het hele gezin naar de kerk gingen. Mijn ouders, mijn zusjes en ik: snel snel allemaal om de beurt onder de douche, haast haast op een drafje naar de kerk want anders is er geen plek meer - en terwijl de mis voortduurde zat ik vooral de liedjes in het boekje te tellen omdat ik wist dat de dienst daar lekker opschoot. En daarna naar huis. Naar de prachtig gedekte tafel, de kaarsjes en het kerstbrood met amandelspijs en échte roomboter. "Zalig Kerstfeest", wensten we elkaar. Zalig Kerstfeest. Maar hoe ouder ik werd, hoe sterker mijn weerstand tegen die uitdrukking groeide. Zalig. Wat een hopeloos ouderwets woord. Konden wij ook niet gewoon 'vrolijk' zeggen, zoals andere mensen? En kon iemand mij überhaupt uitleggen wat dat woord betekende? Het was

traditie, begreep ik, het hoorde zo. Maar dat was niet genoeg.

Nu ik ouder geworden ben, begint de uitdrukking 'zalig Kerstfeest' andere associaties op te roepen. Beelden van vroeger, van nostalgie. "Zalig Kerstfeest" en ik denk aan kerstbrood met amandelspijs en kaarsjes op tafel. Is dat dan voldoende? Is het met deze wens een beetje zoals met de Kerk in het algemeen: mooi en sfeervol, maar misschien vooral iets van het verleden? Nee. Dat weiger ik te geloven. Maar wat dan? Wat wensen we elkaar eigenlijk als we 'zalig Kerstfeest' zeggen? Wat maakt het anders dan 'vrolijk Kerstfeest'? Het woord 'zalig' komen we in de Bijbel vooral tegen bij de zaligspreekingen van de Bergrede. In deze beroemde toespraak noemt Jezus verschillende groepen mensen

'zalig': Zalig de armen van geest, zalig zij die treuren, zalig de zachtmoedigen, zalig wie honger en dorst hebben, zalig de barmhertigen, zalig zij die zuiver zijn van hart, zalig zij die vrede stichten, zalig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden.

Als we het Griekse woord dat in de oorspronkelijke teksten gebruikt wordt vertalen, dan komen we bij zoiets als gelukkig. En dat is toch opvallend. Waarom zou Jezus mensen die verdriet hebben, die klein en kwetsbaar zijn, mensen die naar het goede streven tegen de verdrukking in, gelukkig noemen? Mensen die goed zijn voor anderen, die geduldig en eerlijk zijn, die kan men uiteraard waarderen. Maar het zijn geen eigenschappen die we snel als reden zouden zien om iemand gelukkig te prijzen. Degenen die felicitaties krijgen, dat zijn toch normaal gesproken de mensen die carrière maken, die het goed voor elkaar hebben?

Klopt. En dat is nou precies waar het om gaat. Jezus draait de wereld om. Hij feliciteert de mensen in de marge. Hij "feliciteert" hen omdat zij gelukkig zullen zijn. Het is een belofte: met jou zal het goed gaan. Het is ook een zegen: hou vol. Jezus zegt iets over de diepere laag van onze wereld: niet wie op het eerste gezicht gelukkig lijkt, is werkelijk gelukkig. Maar juist mensen van wie je in eerste instantie denkt 'die zijn er slecht aan toe', die zijn een gelukwens waard.

In tijden van corona, waarin zoveel mensen te maken krijgen met onverwacht verdriet, stress en onzekerheid, krijgt die oude Kerstwens opeens een nieuwe betekenis: moge het goed met je gaan. Voor iedereen die werkt in de zorg en het onderwijs, voor alle kleine ZZP'ers die hun baan kwijt raken, voor mensen die geliefden verliezen, die eenzaam zijn of het moeilijk vinden om de angst voor besmetting een plaats te geven. Dat je gelukkig mag zijn. Voor iedereen die zich klein en kwetsbaar voelt: zalig Kerstfeest.

Liesbeth Jansen

Vaccineren en wat nog meer?

Iedereen in Nijmegen heeft twee keer die schitterende foto in De Gelderlander zien staan. 'Vaccineren in de Antonius van Paduakerk'. Wat kan er nog meer in ons kerkgebouw met respect voor de primaire functie? We hebben al concerten, orgelworkshops, uitvaarten en afscheidsdiensten in allerlei vorm, lezingen en tentoonstellingen, een kerstfair, boekenmarkten, open inloop, het kaarsje bij de Zevenhevelenloop, buurtkunst in de kerk, een vastenmaaltijd en wat al niet meer. We doen dat heel goed. Maar wat kan er nog meer?

We moeten eens serieuzer nadenken over aanpassingen en/of verbeteringen aan en in het gebouw. Hoe kunnen we *nóg* meer en *nóg* beter dingen mogelijk maken? Laat je gedachten eens de vrije loop. De banken er uit? Vloerverwarming? Duurzame energie? Internettoegang? Dubbel glas? Verplaatsbaar altaar? Enkele beweegbare toneelspots? Kerkplein upgraden? Entree opener en vriendelijker maken? Garderobe? Gevelverlichting? Toiletunit en keukenunit in de kerk maken? Met glazen wanden compartimenten maken?

Nee het geld is er nog niet. En nee, we weten nog niet wie het moet doen. Maar één ding is zeker. Als we vooruit willen, moeten we ons denken soepeler maken, creatiever worden, buiten gebaande paden durven denken. Daar begint het mee. Durven denken en dromen. De rest komt er achteraan.

Jan Bulte

Boekentip

In het geheim geloven

In zijn autobiografie *In het geheim geloven* vertelt Tomáš Halík over de hechte reëtie die hij had met Vaclav Havel, Paus Johannes Paulus II en de Dalai Lama. Tomáš Halík groeide op tijdens het stalinisme en werd christen in een tijd van ernstige vervolging van de kerk. Hij maakte de Praagse lente mee en de Sovjetbezetting in 1968.

Vanuit zijn autobiografie gaat Tomáš Halík in op fundamentele

Onze familie uit Armenië

We hebben het al eerder in dit blad met elkaar gehad over onze uit Armenië gevluchte familie en dit keer vraag ik ook weer met kerst even uw aandacht voor hen. Vader is 9,5 jaar geleden uit zijn land Armenië gevlucht naar Nederland (u ziet hem geregeld in de kerk). Zijn vrouw en 3 dochters, 12, 24 en 25 jaar oud, zijn inmiddels ook alweer 7 jaar in ons land. Ze doorliepen procedure na procedure en telkens werden ze door de IND geweigerd en doorgeschoven naar een volgende procedure. De jongste dochter gunnen we zo graag het kinderparadon, al was het maar omdat dan ook de rest een verblijfsvergunning zou krijgen. De toestand in Armenië, daar is net weer door ingrijpen van een grote Russische interventiemacht het vechten gestopt. Maar iedereen in die regio blijft bang en het gezin hier ook, vanwege hun achtergebleven familie.

En dan woon je in Nederland. Niemand mag je adres weten want je weet niet of je veilig bent. En toch zijn er drie Nijmeegse kerkgemeenschappen: de Titus Brandsma Gedachtenis kerk aan het Keizer Karelplein, de Effata gemeenschap aan de Molkenboerstraat en onze eigen Antonius van Padua gemeenschap, waar mensen zich sinds oktober 2019 bezorgd maken over hun lot en proberen een beschermende schil te zijn zodat er via stortingen bij de Vincentius – vereniging Nijmegen toch in hun levensonderhoud kan worden voorzien. Een woning is al door goede gevers beschikbaar gesteld!! Er is een fonds in het leven geroepen en dat is bij een eerdere actie redelijk gevuld en waar we u ook heel dankbaar voor zijn.

Maar nu doet de situatie zich voor dat er maandelijks € 600,00 binnenvloert en zeker € 750,00 uitgaat. Die situatie kan niet lang meer bestaan. Daarom wil ik weer een beroep doen om te helpen. De jongste dochter gaat komende zomer naar de middelbare school. Zij heeft geen zakgeld en schildert heel veel en mooi als hobby. Een andere dochter, die dit jaar glansrijk is afgestudeerd aan het Rijn IJssel College richting mode, hoopt nu toegelaten te worden tot de kunstacademie en heeft voor haar opleiding en mogelijk beroep een lock machine nodig, die kost € 300,00 (... of u moet er een goede hebben staan). De oudste dochter studeert rechten aan de HAN en zoekt nu een stageplaats bij een advocatenkantoor of een rechtbank. Zonder verblijfsvergunning een heel lastige opgave. Het zou fijn zijn als er een wasdroger zou komen in het gezin. Zo kan ik lang doorgaan. Maar ik zal dit verhaal niet te lang maken. Help dus deze familie een handje

Het IBAN – nummer (met belastingaftrek) dat voor de familie ter beschikking staat is:

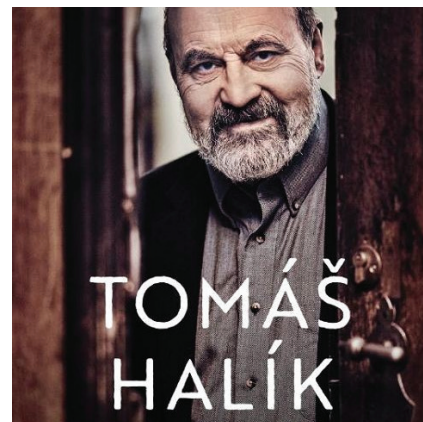
NL 59 RABO 0302 027 602 t.n.v. Vincentiusvereniging Nijmegen onder vermelding: hulp fam PIV. via PM Reehuis. Geef a.u.b. ook aan of het periodiek of eenmalig is.

Een warme aanbeveling : Marij de Rooij en Albert Meijer, Paul Reehuis en René Klaassen.

P.S. Voor wie meer wil weten over de situatie van onze familie, kan bij mij (marij_de_rooij@hotmail.com) een net verschenen Nieuwsbrief opvragen met veel meer informatie over hun reilen en zeilen.

Marij de Rooij

theologische vragen. Tevens biedt hij een fascinerende inkijk in zijn innerlijke crises en conflicten. Halík's levensverhaal is getekend door het communisme, geheimhouding en het constante dreigende gevaar. Dit maakt zijn boek tot een indringend getuigenis van een demonisch tijdperk.

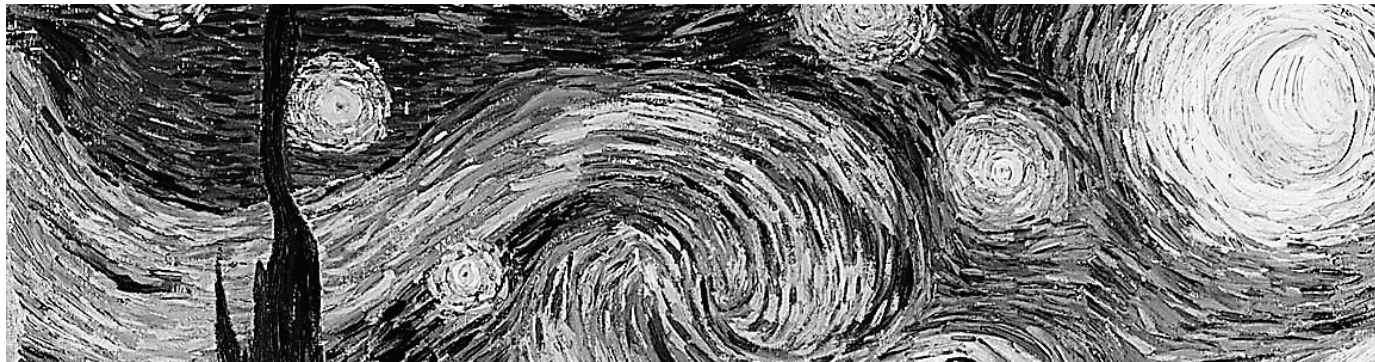
Dwalen in het donker

Als ik wandel probeer ik soms met mijn ogen dicht, verder te lopen. Tien seconden, dan twintig seconden, nog wat langer. Wel op een breed voetpad of grasveld etc. Daarbij gaat het er mij niet direct om dat ik obstakels vermijd, eerder dat ik de juiste richting kan vasthouden. Een hele kunst want ik merk al snel hoe weinig houvast je hebt in het

Maar laten wij voorzichtig zijn: valt op onze verlichte status niet het nodige af te dingen? In de geschiedenis van de mensheid, maar ook in ons persoonlijk leven kunnen wij gemakkelijk talloze voorbeelden vinden waar wij cruciale fouten hebben gemaakt terwijl wij dachten toch als verlichte of als kritische mensen gehandeld te hebben. Onze ogen waren geopend

pingsverhalen dat het duister aan het licht vooraf gaat. Broeden vindt plaats in het donker.

Moet ons dat onzeker stemmen? Ik denk van niet, die bewustwording zou ook best heilzaam voor ons kunnen zijn. Wie de weg niet kent stelt vragen, zoekt, slaat nieuwe richtingen in. Is wellicht meer geneigd om met anderen samen te werken, om er samen uit te komen.

donker. Hoe onzekerheid vat op je krijgt als je vertrouwde houvast los laat. Meteen de ervaring dat ik een heel andere verhouding met mijn lichaam krijg. Het vanzelfsprekende voetwerk is verdwenen en de armen gaan automatisch wat meer zwaaien. Na 20/30 seconden ben ik toch blij als ik mijn ogen open sla. Hoe verrassend helder is dan de wereld weer voor mij. Oef, het donker, het is mij..... toch niet zo licht genoeg.

In deze periode van het jaar beleven we, wat velen noemen, de donkere dagen voor kerstmis. En dat donker wordt psychisch gezien nu nog versterkt door de Coronacrisis. Als we deze periode desondanks kunnen appreciëren, dan toch vooral als in de stad een kleurrijke feestverlichting hangt of wanneer we thuis behaaglijk warm onder een feestelijke versierde kerstboom kunnen zitten. Maar hoe dan ook, na de jaarwisseling verlangen de meeste mensen toch al snel naar een verlenging van het daglicht.

Ja, wij zijn toch liever kinderen van het licht. Licht maakt de dingen herkenbaar, de wereld overzichtelijk. 'Het Licht schijnt in de duisternis', schrijft de evangelist Johannes. En niet voor niets noemt men die bijzondere filosofische stroming die in de 18e eeuw opkomt, de Verlichting. Licht wordt hier geassocieerd met emancipatie, vooruitgang, geluk en ontplooiing van de menselijke vrijheid. We voelen ons verlichte mensen.

maar wij hadden geen oog voor de blinde vlekken in ons gedachtengoed en handelen. Of was het op dat moment niet in ons belang? Zo gezien tasten en bewegen wij ons wellicht toch meer in het donker of duister dan wij onszelf voor mogelijk dachten te houden.

Maar misschien zit aan het begrip donker nog een andere kant. Onze moderne wereld is een wereld van overvloed. Twee essentiële zaken zijn echter heel schaars geworden: naast stilte is dat het echte donker of duisternis. Nog maar weinig mensen ervaren het raadsel van de nacht met zijn duizenden sterren, fonkelend aan het firmament. Ver op het platteland zien we een horizon die door de verstedelijking en door het cultiveren van gewassen in kassen vooral in lichterlaaie staat. Door dat alles zijn wij misschien van het donker vervreemd. Het donker is iets dat ons in de weg staat, dat bestreden moet worden.

Dat is niet meteen winst. Het donker maant ons immers tot voorzichtigheid, tot nadenken, welke stappen in welke richting te nemen. Waar het daglicht mensen uitnodigt tot handelen, tot acties, tot snelheid maant, zijn het toch vooral stilte en duisternis, of vermeende duisternis die mensen tot zich zelf terug buigen. Ons afremmen, vertragen, tot reflectie stemmen al was het maar omdat je je meer bewust wordt van een niet-weten, een (nog) niet-begrijpen, een niet-beheersen. Niet voor niets lezen we in veel schep-

Een durven wachten in de verwachting dat haar/hem uiteindelijk toch iets geschonken wordt.

Onlangs las ik *De levende berg*, een boek van Nan Sheperd. Daarin verhaalt zij over twee typen van bergbeklimmers: de een die het liefst zo snel mogelijk omhoog klimt, naar de hoogste, de verste toppen, alles draait om de opwinding van de klim, alles moet daarvoor wijken. Hoe ver kan ik gaan? in welke tijd kan ik het halen. Het is duidelijk, in dit geval staat de bergbeklimmer centraal. Een welhaast willen afdwingen van geluk of vrijheid. Bij een tweede type gaat het er niet om ergens aan te komen, iets te vinden, maar slechts op weg te gaan, te dwalen, bij de berg te zijn, zonder bestemming, waardoor de berg zich aan jou kan geven. Hier staat de berg centraal. Hier vooral een loslaten, ongrijpbaarheid, stil staan bij, daarna verder zoeken. Ik vermoed dat dwalen in het donker veel met deze tweede situatie van doen heeft.

Met Kerstmis herdenken we de geboorte van Jezus, het ontzagwekkende moment waarop het Woord van God onze menselijke natuur heeft aangenomen, waar God niet langer de Verhevene is, de Onzichtbare, maar ons nabij geworden is. Om dat bijzondere moment een beetje tot je door te laten dringen, is het wellicht interessant dat grote Lichtfeest, eens vanuit het donker te benaderen.

Rob van Woerkom

Bescherm elkaar, verlicht elkaar, versterk elkaar

Zet een kaars voor je raam....

Op dit moment leven we in de donkerste periode van dit donkere corona-jaar. Overal in den lande gevoelens van onmacht, onbegrip, verdriet, frustratie, je gestraft voelen, boosheid. Daarnaast ook veel plekken en momenten van hoop, vertrouwen, dankbaarheid, moed, elkaar proberen te vinden en volharding. Vaak loopt het dwars door elkaar heen. Daarnaast veel vragen waar nauwelijks antwoorden op mogelijk zijn.

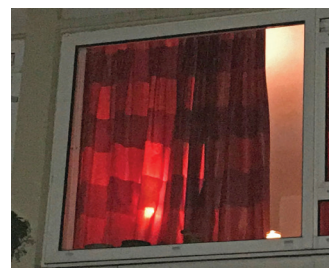
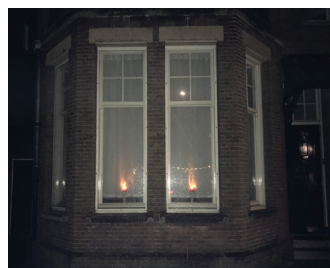
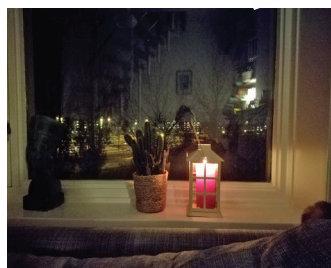
Over een paar weken vieren we kerstmis, voor veel mensen, gelovig of niet gelovig toch een feest van vrede, een feest van verbinding, van samenzijn.

Daarom het idee om in aanloop van dit feest voor het raam van jouw kamer of huis een kaars te branden (of ster, lichtje, elektrische kaars). Iedere avond een licht ontsteken. Licht dat nee zegt tegen fatalisme, licht dat niet alleen passief af wil wachten om daarna zo snel mogelijk terug te keren tot het oude normaal, licht als een teken van solidariteit met elkaar. Solidariteit met alle getroffenen, solidariteit met alle mensen die hulp en verpleging bieden, solidariteit met alle ouderen en jongeren die het moeilijk hebben, ieder op hun eigen wijze, solidariteit met alle autoriteiten die, ofschoon zij, het kan haast niet anders, ongetwijfeld fouten maken, er toch alles aan doen opdat we deze crisis te boven komen. Solidariteit met buurt- en stadsgenoten om samen goed uit deze crisis te komen. Onder het motto:

*Bescherm elkaar
Verlicht elkaar
Versterk elkaar*

Door het blad heen ziet u al voorbeelden van mensen die meedoen aan dit initiatief. Op het moment van verschijnen is de Advent halverwege maar u kunt natuurlijk altijd meedoen. Laten we het licht voor elkaar zijn!

Kerkplein in het licht

Normaal biedt de kerk met de nachtmis plaats aan een paar honderd mensen. Dat zal dit jaar helaas niet gaan. Als alternatief om toch de verbondenheid te ervaren en iets van Kerstmis mee te krijgen, kunt u op 24 december tussen 15.00 en 22.00 uur een lichtje brengen (in een glazen pot zodat de wind het niet uitblaast) naar het kerkplein en dit rond de stal zetten. Zo geven we licht aan elkaar en zal het plein veranderen in een plek van hoop en licht.

In een sfeervolle omgeving plaatsen we de waxinelichtjes (in een glaasje) bij de kribbe op het kerkplein. Zie hoe een donker plein verandert in een feest van Licht.

We ontvangen u op het kerkplein en wijzen u de weg naar de stal waar u uw lichtje kunt plaatsen bij de stal. We hopen op veel lichtjes zodat u het beeld van een plein vol licht mee kunt nemen naar huis en in uw hart. Door de coronasituatie moeten we afzien van een kleine ceremonie of het laten horen van een mooie kersttekst. Maar misschien geven we u er een mee naar huis.

*Wij wensen u allen
een mooie decembermaand
in een omgeving vol lichtjes!*

Kerst-Inn

Een kind is ons geboren

U bent van harte welkom bij de Kerst-Inn van de Antonius van Paduakerk. U kunt in deze bijzondere tijd een beetje kerstsfeer proeven, kleine kerstinkopen doen en zo op weg gaan naar Kerstmis 2020.

Natuurlijk volgens de dan geldende coronamaatregelen (waarschijnlijk: bij binnenkomst handen desinfecteren, naam en telnr. noteren, mondkapje gebruiken, niet meer dan 30 personen in de kerk.)

De grote kerststal van de kerk en nog vele andere mooie kerstgroepjes zijn te zien in onze jaarlijkse kerststaltentoonstelling, met dit jaar als thema Maria en Kind.

Ook dit jaar zal er in de kerk een kerstfair zijn, waar kerstartikelen verkocht worden die door vrijwilligers gemaakt en verzameld zijn: kerststukjes, tweedehands kerstversieringen, kaarsen, kerstkaarten, kerstboeken en kerstmuziek, fairtrade producten, kerststerren, kerstsieraden, houtbewerking.

Een goede gelegenheid om de laatste kerstinkopen te doen en uw familie en vrienden te verrassen met een leuke kerstattentie.

Dit jaar is er helaas geen kerstcafé, maar bij de uitgang ontvangt u een kleine kerstverrassing.

Op zaterdag 19 December is de Kerst-Inn open van 11.00 -17.00 uur

Op zondag 20 december is de Kerst-Inn open van 12.00 - 15.00 uur

Zondagmiddag 20 december 2020 wordt de Kerst- Inn afgesloten met een dubbel Christmas carols concert , een bijzonder kerstverhaal en instrumentale kerstmuziek. Samenhang is helaas niet mogelijk.

Christmas carols

Een mooie traditie: carols / kerstliederen zingen. Het concert is altijd druk bezocht en om zoveel mogelijk mensen de gelegenheid te geven om te komen luisteren wordt dit jaar het concert 2x gegeven:

Christmas carols concert 1: 15.30-16.15 uur

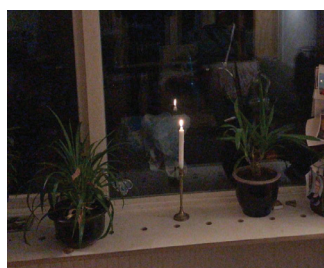
Christmas carols concert II: 16.30- 17.45 uur

Reserveren hiervoor is noodzakelijk via secretariaat@avprijmegen.nl o.v.v. Christmascarols-concert. Geeft u hierbij uw naam op, het aantal personen waarmee u wilt komen en voor welk concert u zich opgeeft: I of II. Entree gratis.

Info: www.avprijmegen.nl en op facebook: Antonius van Paduaparochie.

U bent van harte welkom!

Beppie Peters en Addy Groos

Kerstactie

Op het moment dat ik dit schrijf is de kerstactie nog volop bezig. Alle kaartjes en dozen zijn meegenomen en mensen zijn enthousiast bezig de doos te vullen met gewone levensmiddelen, maar ook met iets extra's. Want het is bijna Kerst en dat is voor iedereen een moment om jezelf of de mensen om je heen te verrassen met iets lekkers. Het hoeft niet heel duur te zijn, maar wel een beetje feestelijk. Vooral als je een doos vult voor een gezin, is het leuk als je de kinderen blij kunt maken met iets van speelgoed of net dat lekkers wat anders niet op tafel kan komen.

Voor de Voedselbank zou het ons dit jaar niet gaan lukken voor alle klanten een kerstpakket te laten maken. Domweg te veel klanten. Maar ook hebben diverse kerken hun deuren maar heel beperkt open vanwege corona. Het was een verdrietige beslissing. Voor het eerst in, ik denk 27 jaar, kunnen we niet

helemaal aan de verwachtingen voldoen.

Maar gelukkig lijkt de voedselzame-ning voor de Voedselbank goed aan te slaan. Binnen onze kerk, maar zeker ook van buitenaf. De publiciteit heeft goed gewerkt! Mensen kwamen met dozen en tassen vol naar de kerk de eerste twee zondagen. We kijken hoopvol uit naar de laatste zondag en naar alle levensmiddelen die in 19 andere kerken en op 6 scholen zijn meegebracht. En natuurlijk naar de donaties aan de Voedselbank. Daarvan zal de Voedselbank, naar verwachting, vooral verse levensmiddelen gaan kopen.

Heel hartelijk dank aan iedereen die heeft meegeholpen mensen om ons heen mooie, hoopvolle dagen te schenken met Kerstmis. Bescherm elkaar, verlicht elkaar, versterk elkaar.

*Oecumenische werkgroep
diaconie.*

Buurt aan tafel gaat door met afhaalconcept

In het voorjaar hebben we een stop van een paar maanden ingelast. In die periode hebben jullie overweldigend gehoor gegeven aan onze oproep om onze kooksters te steunen. Dankzij jullie donaties van meer dan € 3.000,= zijn zij tot nu toe goed door de coronaperiode gekomen. Voor ons, de vrijwilligers van Buurt aan Tafel, was het een hartverwarmend signaal dat Buurt aan Tafel wordt gewaardeerd.

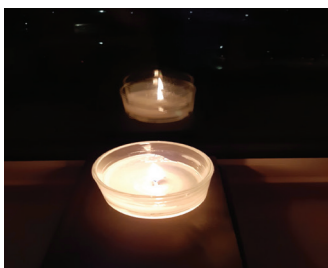
Vanaf juli zijn we weer begonnen met Buurt aan Tafel, maar nu als afhaalconcept. Het idee is dat je ook

heel goed thuis bij elkaar kunt eten. We bieden dus de mogelijkheid om iemand bij je thuis uit te nodigen of om bij een mede-gast te gaan eten. Dat is net wat leuker en socialer dan alleen eten afhalen.

Tot nu toe werkt het afhaalconcept redelijk goed. We hebben wel duidelijk minder gasten dan vóór corona. Voor de laatste maaltijd was de belangstelling groot: er namen een kleine 50 mensen aan deel. Daar zijn we best tevreden mee, maar afgelopen najaar hadden we regelmatig 70 gasten.

Daarom doen we graag een oproep aan iedereen om ook nu mee te doen met Buurt aan Tafel – en om indien je dat wilt gasten thuis uit te nodigen. Op onze website www.wij-dewereld.nl vind je meer informatie over de menu's en over wanneer Buurt aan Tafel plaatsvindt (eerste en derde dinsdag van de maand). Je kunt je daar ook aanmelden voor onze herinneringsmail.

Corné van Iersel

San Damiano

In deze tijden denken we misschien wel eens terug aan de vakanties van voorgaande jaren. Verre reizen naar andere culturen of dichterbij. Sommigen hebben geluk en gaan op pad naar wat wel bereikbaar is. Een facebook-vriendin heeft in de afgelopen weken haar foto's gedeeld van de Sallandse Heuvelrug, waar ze deze herfst een weekje heeft doorgebracht. Echt een prachtig gebied en fijn dat wij, facebook-vrienden, mogen meege-nieten van haar enthousiasme.

In de afgelopen maanden verlangde ik naar het leven in Berlijn, wandelen langs de Theems in Londen en de zachte regens van San Sebastian. Het opsnuiven van andere luchten, van andere geuren, doet een mens goed. De herinnering eraan laat je terugverlangen naar vroeger tijden.

Ik dacht ook aan een vakantie die ik als kind met mijn ouders en zusje heb gemaakt. We gingen onder andere een dagje naar Assisi. Heel mooi met prachtige kerken en door de ligging in de bergen heel anders dan andere steden. En het is natuurlijk de stad van Franciscus. We hebben alles goed bekeken (arme zus, denk ik achteraf).

Even buiten Assisi ligt San Damiano. Ik weet niet meer of we daar ook zijn geweest (we reisden met de trein), maar toch wil ik het daar graag over hebben. San Damiano is tegenwoordig een kerk met kloostercomplex, maar in de tijd van Franciscus was het een verval-len kerkje, waarvan Franciscus de 'hemelse' opdracht kreeg om het te herstellen. Het is de naamgever van onze stichting San Damiano, die we hebben opgericht om een pelgrimshuis te realiseren en dat is geen toeval.

De gedachte achter het pelgrimshuis en de doelstellingen van de stichting hebben alles te maken met herstel. Wonder boven wonder is enkele jaren geleden een paus gekozen die de ramen heeft open-

gezet en die ons een verfrissende inspiratie heeft gegeven. Helaas heeft dat nog niet geleid tot meer openheid in het bestuurlijke bouw-werk van de kerk. Daar is hiërarchie en geslotenheid nog wat de klok slaat. De gewone gelovige moet zich maar aanpassen. Een kerk in verval.

Met ons initiatief een pelgrimshuis te beginnen, kunnen wij dit probleem niet oplossen. Wel stellen we mensen voorop. Het is goed om hier enkele doelstellingen van onze stichting San Damiano te noemen:

- a) het bijdragen aan het geestelijk welzijn en de ontplooiing van mensen op hun levensweg;
- b) het bieden van plaatsen in de samenleving voor stilte en bezinning;
- c) het op eigentijdse wijze levend houden van spirituele en christelijke ideeën- en cultuurhistorie;
- d) het bevorderen van een cultuur van pelgrimage.

Dit initiatief ademt de kerk van onderop. Een kerk waar twee of drie mensen in zijn naam bijeen zijn. Een kerk die met zijn gewicht niet drukt op mensen, maar een meer eenvoudige kerk die mensen een kans geeft om tot bloei te komen. Die geest vinden we terug in onze kerk, maar – ramen open – het is helemaal niet verkeerd om een stap buiten de kerk te zetten om dingen in beweging te brengen, een frisse wind te laten waaien en om mensen van buiten de kerk te bereiken.

Als eerste grotere initiatief zijn we als stichting San Damiano met de gezamenlijke kerken in de Betuwe bezig een nieuw pelgrimspad uit te zetten. Het belooft een mooie, afwisselende route te worden van circa 150 kilometer, waarin (naast natuur en cultuurhistorie) bezinning voorop staat. In het vorige nummer vertelde ik al dat we met ons initiatief een bijdrage van dertigduizend euro hebben ontvangen vanuit het programma 'Space for grace'. In dit

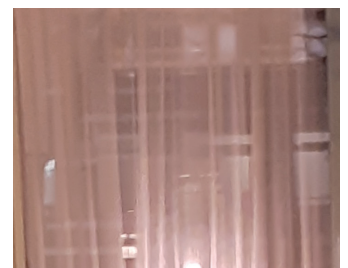
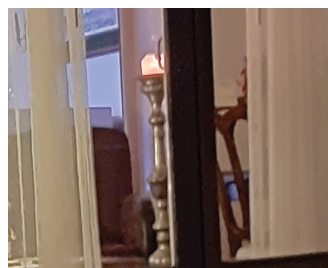
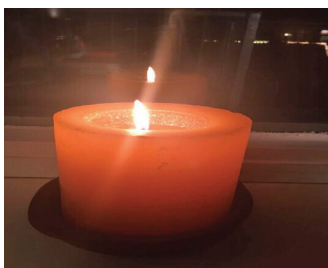
programma van het fonds Porticus werken tien initiatieven samen aan kerkvernieuwing. We hebben er erg veel zin in om binnenkort bij elkaar te komen om van elkaar te kunnen leren.

De nieuwste ontwikkelingen zijn dat de pelgrimsroute inmiddels een naam heeft gekregen: Wegen met zegen. Een zeeg is een typische streeknaam voor een sloot die het overvloedige water in de Betuwe via de Linge afvoert. De dubbele betekenis van de naam ontgaat u natuurlijk niet. En het bestuur van onze stichting heeft twee nieuwe leden van de Betuwse kerken mogen verwelkomen: Margreet Sanders, pastoraal werkster in de Betuwse parochie Maria Magdalena en René Wilderom, lid van het locatieteam van de Lentse kerk. Mooi dat wij als stichting, net als Nijmegen, ook de sprong over de Waal hebben gemaakt.

De belangstelling voor pelgrimeren is in de laatste jaren sterk toegenomen. In de afgelopen jaren is het aantal wandelaars met de eindbestemming Santiago verdubbeld. Pelgrimeren staat voor het in beweging zijn, voor bezinning, voor het op jezelf teruggeworpen zijn, voor het laten waaien van de wind, voor eenvoudig leven. Dat is wat we met onze pelgrimswandelingen willen bereiken en het sluit heel goed aan bij de doelstellingen van San Damiano.

In deze tijden van corona verlangen we ernaar om erop uit te trekken. Een eenvoudig uitstapje naar de Sallandse Heuvelrug is een verademing. We hopen met 'Wegen met zegen' en met onze andere activiteiten te kunnen bijdragen aan eenvoudig geluk van mensen. Wil je er meer van weten of wil je ook een bijdrage leveren? Kijk gerust op de website of bel.

Corné van Iersel
www.pelgrimshuis-antonius.nl
tel. 06-164 70 300

Nieuwe organist Paduakoor

Het Paduakoor heeft een nieuwe vaste begeleider: organist Frank van Merwijk. Toen ik zijn foto zag, herkende ik (ondergetekende) hem meteen, want toen ik als kind op het kinderkoor zat, was zijn toenmalige vrouw dirigente en speelde hij orgel. Ook begeleidde hij als student het Gelegenheidskoor.

Vanaf zijn 15e leerde hij, na jaren pianoles, orgel spelen en als snel speelde hij in de Christus Koningkerk. Vanaf zijn 18e was hij organist in de Antonius van Paduakerk. Na een paar jaar verruilde hij het orgel voor de piano en speelde hij vooral veel jazz en combineerde dat met een baan als wiskundeleraar. Na de jazz kwam weer meer de klassieke muziek in beeld en begeleidde hij jarenlang met veel plezier zangers en zangeressen op de piano. Toen hij 14 jaar geleden naar Arnhem verhuisde, begon het orgel weer te trekken en werd hij organist in kerken in Velp en Rozendaal.

Toen hij vorig jaar een concert van Het Nijmeegs Kamerkoor begeleidde raakte hij in gesprek met oude

bekende Remie Hazewinkel (Paduakoor) en vertelde enthousiast over zijn mooie herinneringen aan het orgel in de AvP en hoe heerlijk het zou zijn om weer eens op dit orgel te spelen. Remie vertelde hem dat het koor een organist zocht. En een en een is twee: zo is Frank na al die jaren weer terug in de AvP. Hij speelt iedere tweede zondag van de maand als het Paduakoor zingt. Zo is het cirkeltje weer rond.

We heten hem van harte welkom en hopen nog lang te genieten van zijn prachtige orgelspel!

Jeanine van Weert

Parochieblad vaker ontvangen?

Deze kerstuitgave van het parochieblad wordt huis aan huis verspreid. Ontvangt u het blad normaal gesproken niet, maar wilt u het wel vaker ontvangen? Stuur dan een mail naar: parochieblad@avpnijmegen.nl en wij zorgen ervoor dat u het blad ontvangt.

Pelgrimshuis

Begin 2021 staan er enkele activiteiten op het programma:

Op 9 februari organiseren we een vertelling met de titel 'Pelgrimeren als basis van bestaan'. Kosten: € 5,00 (vrijwilligers Pelgrimshuis gratis).

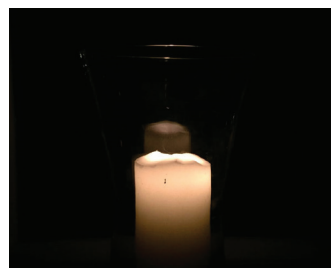
Op woensdag 3 februari kunt u deelnemen aan een dagprogramma voor de innerlijke pelgrim 'Bezinning op je levenspad'. Kosten: € 50,00
Meer info:
www.pelgrimshuis-antonius.nl

Kroniek

Op 1 november overleed Tiny van Merwijk - Lap, moeder van onze nieuwe organist Frank van Merwijk. Zij was een boeiende en intrigerende vrouw; vurig, soms wat streng, vrolijk, en in voor een grap. Zij nam het leven zoals het aan haar voorbij kwam, met alle ups en downs. En zij heeft beide ten volle meegemaakt: niet alleen vrolijkheid maar ook het verdriet bleef haar niet bespaard. Ze zag er altijd tiptop uit en straalde energie uit. Het overlijden van haar man Toon deed haar veel verdriet. Tegelijkertijd bleek zij in haar zelfstandigheid nog veel te kunnen en ondernemen. Ze was zo de spil van haar familie en bleef heel betrokken bij iedereen.

Ze heeft een lang leven gehad en het was goed zo. In alle rust is zij overleden, bijna tot het einde scherp en aanwezig. Zij is 96 jaar geworden. We wensen haar kinderen en kleinkinderen veel troost in hun gemis.

Op 16 september is Henk Jongerius overleden. Hij was een man die, na een kwetsbaar begin, heel zijn leven veel wilskracht heeft laten zien. Al jong was hij gewend hard te werken en dat heeft hij heel zijn leven gedaan. Als instrumentmaker kwam hij in het leger en groeide zo door tot hoofd van het instructie-bureau. Samen met zijn vrouw Willie kreeg hij 5 kinderen terwijl hij in Arnhem woonde. Tot hun grote verdriet overleed hun zoon Henk, een ingrijpende gebeurtenis. Na het overlijden van zijn vrouw heeft hij nog vele goede jaren met Ria gehad. Hij ontpopte zich als zeer actieve voorzitter van de bewonersvereniging de Archipel waar hij ging wonen. Het gezamenlijke koffie drinken dat hij daar organiseerde bracht veel gezelligheid. Het laatste half jaar was getekend door ziekte en uiteindelijk overlijden. Henk is 94 jaar geworden. Wij wensen zijn familie sterkte na dit verlies.

Vanuit het locatieteam

Onze vergaderingen zijn goed gevuld met alle besprekingen rondom coronamaatregelen, begroting, toekomst pastorie, het reilen en zeilen van Antonius en onze positie binnen Stefanus. We hebben ons locatieteam inmiddels uitgebreid. Om de interne communicatie te verbeteren is enige tijd geleden het kernteam opgericht. Dit bestaat uit afgevaardigden van de meeste vrijwilligersgroepen zodat het interne overleg verbeteren kan. Want daar ging het niet altijd goed. Het bleek ook goed om bepaalde zaken wat breder te bespreken want het is belangrijk om voldoende draagvlak te hebben bij alles wat er zo speelt. Uiteindelijk is besloten om Joka Feenstra (lid pastoraatsgroep Stefanus) en Marij de Rooy (lid parochieberaad Stefanus) bij het locatieteam te vragen. Zo is de lijn naar en van de Stefanus beter gewaarborgd. Cecile Kuijpers is ook toegetreden tot het locatieteam. Zij is gevraagd voorzitter te zijn.

December is een maand waarin we traditiegetrouw veel organiseren. Ondanks corona zullen we dit toch blijven doen, wel rekening houdend met de maatregelen uiteraard. Dit alles kan alleen maar door onze geweldige, onvermoeibare vrijwil-

ligers! Het lichtjesfeest is nieuw, maar zo nodig in deze donkere dagen. We delen het licht met elkaar, zodat we niet alleen zijn. De Carols, de kerstinn, de voedselinzameling, de kerkopenstelling, allemaal licht! Na de apotheose op het kerkplein gaan we vieren in de kerk, hopelijk met velen! Dank aan allen die met hun harde werk dit weer mogelijk maken!!

We zijn gewend om de eerste zondag van het jaar onze nieuwjaarsreceptie te houden. We heffen dan het glas op het nieuwe jaar waarmee we ook de stip op de horizon zetten. Dat kan dit jaar allemaal niet. Afstand houden terwijl we het glas heffen met velen.....nee, helaas. Maar voor de toekomst blijven we gaan! In alle beperkingen van deze tijd is gebleken dat we het heel goed blijven doen. We letten op elkaar en we blijven actief. We hebben veel zeer actieve vrijwilligers. En een voorgangergroep die ons iedere week weer veel geeft om de week mee in te gaan, ieder op hun eigen manier. Het maakt ons trots en nederig tegelijk. Zoveel om ons te voeden en te bewaren!

Allemaal Licht!!!
Ik wens u alvast een goed uiteinde en een mooi licht begin van 2021!

*Namens het locatieteam,
Clara ter Berg*

Actie Kerkbalans

Dierbare parochianen,

De formulieren voor de Actie Kerkbalans zijn door het bisdom alweer naar de kerken verstuurd.

Laat ik in dat verband gewoon met het belangrijkste beginnen: heel hartelijk dank voor de extra kerkbijdragen en de extra collectegelden die u dit jaar hebt opgebracht. Het is hartverwarmend om te merken dat u zich er goed van bewust bent, dat de maatregelen rond het coronavirus ook effect hebben op de inkomsten van onze locatie en er geen overheidsinstantie is, die onze kerk daarin tegemoetkomt.

Moet ik dan nog uw aandacht vragen voor de Actie Kerkbalans?

Ik denk het niet: daar denkt u zelf heel goed aan. En dat is heel fijn, zo'n meedenkende, meehelpende gemeenschap!

Onze inkomsten kunnen we nog verder versterken als we de pastorie weer verhuurd kunnen krijgen. Daar wordt al enige tijd stevig aan gewerkt en het zou toch mooi zijn als we het komend jaar de pastorie eindelijk kunnen opknappen voor nieuwe huurders.

Vooruitblikken in deze tijd is lastig, maar er zijn genoeg positieve signalen om te vertrouwen in de toekomst van onze locatie.

*Martien Peters,
locatiepenningmeester*

*Wij wensen u een
Zalig Kerstfeest en
veel licht in 2021!*

Antonius van Padua

Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
Tel. 024 - 3222388
ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
www.avpnijmegen.nl

Bereikbaarheid

Coördinator
Clara ter Berg
Tel. 024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl

Bezoekgroep ouderen
Tel. 024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl

Kleuterviering

Koning Caspar verbaast zich: een nieuwe ster aan de hemel... Wat heeft dat te betekenen?

Een nieuwe ster, kerstviering voor kleuters van 3-6 jaar. 24 december om 16.00 uur. U hoeft zich hiervoor niet aan te melden!

Aanmelden kerstvieringen

Onze kerstvieringen zijn altijd open en gastvrije samenkomsten geweest waar iedereen welkom is. Zo willen we het als Antonius ook het liefst houden. In verband met de corona maatregelen mogen er 30 mensen per viering komen. Wij hebben daarom meerdere vieringen gepland om toch iedereen te kunnen verwelkomen.

Om naar een viering te kunnen gaan moet u zich aanmelden. Op deze manier kunnen wij U ook op de hoogte brengen mochten de maatregelen aangescherpt worden en vieringen niet (of niet met 100 mensen) door kunnen gaan.

20 december:
CHRISTMAS CAROLS CONCERT 1 van 15.30-16.15u

CHRISTMAS CAROLS CONCERT 2 van 16.30-17.15u

24 december:
KLEUTER/PEUTERVIERING om 16.00u Aanmelden NIET NODIG

GEZINSVIERING van 19.15-20.15u, voorganger: Liesbeth Jansen m.m.v. het Carollskoor

NACHTMIS om 22.00u, voorganger: Tjeu van Knippenberg m.m.v. het Paduakoor **VOL**; aanmelden is niet meer mogelijk.

25 december: HOOGFEEST VAN KERSTMIS om 10.00u, voorganger: Ed Metz m.m.v. het Gregoriaans Koor.

Aanmelden kan via: secretariaat@avpnijmegen.nl. Aanmeldingen worden via volgorde van binnenkomst aangenomen. U krijgt altijd bericht.

Agenda

-- Zo 13 dec, 10.00u
Derde zondag Advent
Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor.
- Zo 20 dec, 10.00u
Vierde zondag Advent
Voorganger: Kees Megens mmv de cantor.
-Do 24 dec, 16.00u
Kleuterviering
-Do 24 dec, 19.15u
Gezinsviering Kerst
Voorganger: Liesbeth Jansen mmv Carolskoor
-Do 24 dec, 22.00u
Nachtmis
Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor
-Vrijdag 25 dec, 10.00u
Hoogfeest van Kerstmis
Voorganger: Ed Metz mmv het Gregoriaans Koor.
- Zo 27 dec, 10.00u
Voorganger: Perla Akerboom mmv het Gregoriaans Koor
- Zo 3 jan, 10.00u
Voorganger: Dick Akerboom mmv de cantor
- Zo 10 jan, 10.00u
Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor.
- Zo 17 jan, 10.00u
Voorganger: Louis Sibbald mmv de cantor.
- Zo 24 jan, 10.00u
Voorganger: Cecile Kuijpers mmv Larissa
- Zo 31 jan, 10.00u
Voorganger: Liesbeth Jansen mmv het Gregoriaans Koor.
- Zo 7 febr, 10.00u
Voorganger: Theo Brock mmv de cantor.
- Zo 14 febr, 10.00u
Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor

Colofon

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost
Verschijnt: 7 á 8 keer per jaar
Oplage: 500 exemplaren
Oplage Kerst: 1400 exemplaren

Redactie
Jeanine van Weert
Mail: parochieblad@avpnijmegen.nl

Volgend nummer
Kopij inleveren voor: 06 februari
Verschijningsdatum: 14 februari